

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 12. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 25.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Kaj pa slovanska vzajemnost?

Župan Ivan Hribar je poznan po vseh slovanskih deželah, kot najzvestejši prijatelj slovanskih narodov. Njegovo Slovanstvo ni prazna fraza, osobito njegovi stiki z bratskim narodom češkim so tako realni, da vidimo danes v številnih narodno-gospodarskih institucijah krasne sadove češko-slovenske vzajemnosti.

Glavno prizadevanje župana Ivana Hribarja je bilo, zanimati druge slovanske narode na našo lepo zemljo in jih opozoriti na import delavnih sil, ki naj bi izrinili invazijo nemškega elementa. Ivan Hribar pa je tudi hotel zanimati druge večje slovanske narode za naš mali in borni narod in je skušal v njih dobiti zvestih prijateljev v težavnem boju za naš narodni obstanek. Ivan Hribar ni nikdar mislil na to, da bi s svojim Slovanstvom pripravil v slovanskih deželah tal za daljno Rusijo in še veliko manj, da bi si prizadeval spraviti naše dežele pod srbsko kraljestvo. **Okrepiti naš narod v naši državi ter mu priboriti veljavo, ki mu gre, to je bilo njegovo stremiljenje.**

Sedaj se izvolitev Ivana Hribarja za župana cesarju ni predložila v potrditev, kakor poloficijno razglša dunajska „N. Fr. Presse“ največ radi tega, ker je Ivan Hribar „nevaren panslavist“.

Jasno je kot beli dan, da je nastalo s tem dejstvom za slovenski narod vprašanje, ki ga je mogoče in se mora le častno rešiti.

Ivan Hribar je ponos slovenskega naroda, Ivan Hribar je za nas napredne Slovence, kar je v vojski častna zastava. Kadar sovražnik ugrabi zastavo, ugrabljena je čast vojske. Klerikalci so povzročili z intrigami, z obrekovanjem in sumničanjem discipliniranje ljubljanskega župana, ki naj bi obstajalo v nepotrditvi njegove zopetne izvolitve. Klerikalci nam hočejo ubiti našega vojskovodjo, da bi se potem na moči razstoča narodno-napredna vojska razbila sama od sebe.

Jasno je kot beli dan, da pa ni angažirana samo slovenska čast, marveč, da gre tudi za rešitev slovanske časti. Ako ni slovanska vzajemnost prazno besedenje, ako ni bratstvo, ki ga je gojil župan Ivan Hribar z naprednimi Čehi le slovanska formalnost, potem smemo po vsej pravici pričakovati, da se dr. Kramar z vso svojo častjo in močjo zavzame za svojega dobrega prijatelja Ivana Hribarja.

Njegova dolžnost je, da angažira za to tudi vse ostale vplivne može na Češkem. Hribarjevo imenovanje je tako **važno vprašanje, da spada absolutno v razgovor v „Slovansko Enoto“**. V „Slov. Enoti“ naj se pokaže baronu Bienertu, da Slovani nismo več v onih časih, ko se slovenski

župani niso smeli pripoznati, da so Slovani. „Slovanska Enota“ naj pokaže, s kako drugačno mero se presojajo odkriti vse-nemški župani raznih avstrijskih avtonomnih mest. „Slovanska Enota“ pa naj tudi pokliče dr. Šusteršiča na odgovor. Sramotno bi bilo zanjo, da bi trpela v svoji sredi izdajalce, ki bi se zahrbtno sporazumeli z vladno v doseg svojih strankarskih političnih namenov v tem, da očrni na kak podel in pljunke vreden način tovariša, ki sedi v „Slovanski Enoti“ pri isti mizi.

Ako „Slovanska Enota“ ni samo za štafazo dr. Šusteršiču, ako „Slovanska Enota“ ni le protislovansko orodje v rokah barona Bienertu, potem je nje sveta dolžnost, da se zavzame za tovariša, ki ji je bil vedno zvest in ki ima postati žrtev klerikalno-vladnih intrig.

Apeliramo pa na „Slovansko Enoto“ tembolj, ker se je proti županu Ivanu Hribarju vzdignilo celokupno avstrijsko nemštvo z vsem svojim vplivom in ker je tudi vojaščina porabila vso svojo moč, da po svoje informira o županu Ivanu Hribarju dvorno kamarilo.

Baron Bienert tako protislovanskega akta ne bi smel predložiti cesarju v podpis. **Proti volji „Slovanske Enote“ ne sme pasti v letu 1910., ob 80 letnici cesarja Franca Jožefa, eden prvih slovanskih mož v državi!**

Iz slovenskih krajev.

Iz Šmartne pri Litiji. Povodom izleta 7. avgusta t. l. v Kamnik se najpristneje zahvaljujemo za prisrčne pozdrave ob našem prihodu na kolodvoru vsem čislanim narodnim društvom, kakor: Bratskemu pevskeemu društvu „Liri“, čitalnici, telovadnemu društvu „Sokol“, kakor tudi gosp. županu dr. Krautu in slavnemu občinstvu. Bratskemu pevskeemu društvu „Liri“ pa še posebna zahvala za dragoceni trak, katerega ste pripeli na našo zastavo.

Iz Cerklje na Dolenjskem. Neznatna veselica cerkljanskih Orlov, ki se je vršila 7. t. m., je privabila tudi nekaj zavednih domačin in okoliških fantov. Ker njih prisotnost in njih opravičena kritika skrajno slabe telovadbe nekaterim gg. Čukom ni bila pogodu, začeli so jih le-ti izzivati. A zmotili so se. Narodni domači fantje, ki so bili v pretežni manjšini, so „vitežke“ Orle razgnali na vse strani, dasiravno so bili ti zajci oboženi s koli in revolverji. Tudi domači župnik Gabrič, kaplan Kreč in le-skovski dekan Schweiger so jim sledili čez drn in strn. Domači fantje so jim pobrali tudi eno slovensko trobojnico, češ, da brez-domovinci in rimovci, kot so ravno Orli, nimajo pravice onečaščati narodnih svetinj. Pri tej priliki pa se je razširil in to hočemo s tem dopisom posebno poudarjati

— g. Ivan Vahčič, ki je dal „Orlom“ vrt za ta dan na razpolago. Ta mladenič, ki vedno govori okrog, da je narodnjak in ki prodaja razglednice svetokriškega Sokola, kjer je sam v kroju naslikan, se je predrznil nahriliti svoje nekdanje brate Sokole, da naj gredo raje domov svoje mame sesat, kakor da bi kratili Orlom zabavo; in on je bil tisti, ki je javil celo zadevo orožništvu. Tega odpadnika si moramo dobro zapomniti, ker ima itak še več narodnih grehov nad seboj! Morda še pride čas, ko bo to svojo zmožnost bridko obžaloval, a bo prepozno. Pfuj!

Iz Novega mesta. Draginja mesa pri nas še zmiraj ni ponehala, temveč še narašča. Mesarji so gluhi za pritožbe meščanstva, to pa radi tega, ker imajo zaslonbo v županstvu, ki se popolnoma nič ne briga za to, da bi se cene znižale. — Ko so imeli pretečeni teden učitelji zborovanje v Novem mestu, je pripravljalni odbor naprosil kandijskega policaja, naj pokaže učiteljem prenočišče, da ne bodo predolgo iskali, kar je la tudi drage volje storil. Toda župan oče Štembur so ga zaradi tega prav pošteno ošteli, seveda, ker so bili ti učitelji naprednega mišljenja in ne Slomškariji. Ko so pa pri njemu pili in jedli, se pa ni branil vzeti od njih denarja. Kaj ne, liberalni groši so ravno tako dobri kakor klerikalni, če ne boljši! — Hranilnica in posojilnica v Kandiji je zvišala obrestno mero pri vlogah na 4 1/2 %. To je sicer jako lepo, ali kje bodo dobili nadomestilo, ko pa vsako večje posojilo odklanjajo. Dosedanjemu jako pridnemu uradniku g. Gromu so odpovedali službo. Prosil je za povišanje plače in to priliko so porabili in mu odpovedali. Dobili bodo v pisarno dve deklici. Gotovo jima pa bodo morali več plačati, kakor pa g. Gromu. Ali to nič ne škoduje, samo da bo Štembur spravljal eno svojih hčera v posojilnico in za to se je šlo. — Sliši se, da si bo načelnik novomeške garde, ki se je sedaj tudi že naučil komande in kupil naj-novejši „Exercierreglement“ — kupil še konja in bo od zdaj naprej zmiraj na konju nastopal pri paradah garde.

Iz Gorice. Cerkevni shodi se končujejo navadno s pretepom, ki izhaja iz hujškanja v klerikalnih izobraževalnih društvih. Tako izobraževalno društvo obstoja tudi v Avčah nad Kanalom. V nedeljo se je tam vršil cerkveni shod, ki se je končal s pretepom. Štirje moške so prinesli na nosilnici v Gorico klerikalno žrtev — moža, vsega porezanega na prsih. — Lansko leto pa se je izvršil ravnotam ob tem času uboj!

Zaprli so nekega 18letnega Josipa Steiner, ker je na sumu, da je izvršil umor v Italiji.

Ob novem mostu so delavci pri kopanju peska naleteli na dva človeška

okostnika in eno črepijo. Oblasti poizvedujejo.

V Devinu bo 21. t. m. velikanska slavnost povodom razvitja zastave bralnega in pevskega društva „Ladija“. Udeležiti se te slavnosti nebroj društev. To je tudi potrebno, ker je Devin važna in edina slovenska postojanka ob Jadranskem morju, in kjer Italijani delajo, in ne brez uspeha, na vse moči, da bi odvzeli Slovincem občinski zastop iz rok.

Štrajk v laški katoliški tiskarni, ki je nastal radi tega, ker je vodstvo sprejelo nekega neorganiziranega linotipista iz Italije, traja dalje. Stavci so odšli, vendar se tiska dalje. Tiskarni so priskočili na pomoč razni pristaši stranke ter so prevzeli dela. Kaplan iz sv. Roka je prevzel vodstvo tiskarne, pomagajo mu dijaki, učitelji, gospodične in drugi, ki so se izrekli, da lahko vztrajajo še dalje. Vsekako zanimiv slučaj.

Škoduj svojemu bližnjemu kolikor moreš — to geslo so klerikalni generali v Gorici zamenjali s Kristusovim Markom: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Sedaj so se spravili na gorški okrajni šolski svet, z dolgo klobasarijo v „Gorici“. Članek mgoli podikanj in denuncijanstva, ne da bi navedel konkretnih slučajev. (Prav po kranjski metodi!) Vsi vemo, da je naš okrajni šolski svet dejansko v strokovnjaških in poštenih rokah, a to klerikalcem ne ugaja. Seveda bi prav radi videli na mestu občje spoštovanega in priljubljenega okrajnega nadzornika kakoga jezuita, ki bi „karnifl“ posebno mlade inteligentne učitelje. Glavni namen je: škodovati in denuncirati. Terorizujejo učitelstvo, občinske tajnike in uradnike njim izročenege deželnege odbora; župane itd. Če pa menijo, da s tem koristijo svoji stranki se silno motijo, ker sami njihovi pristaši se s studom zgražajo nad takim postopanjem. Gospodje najbrže pozablajo, da Gorica ni na Kranjskem.

Slovanski Jug.

Odmev iz Hrvatske. Iz Zagreba se je sporočilo „Pester Lloyd“, da bodo pri prihodnjih volitvah v deželni sabor šli Starčevićanci skupno s krščanskimi socijci v boj. Frankovci se kanijo takoj po razpustitvi sabora oficijelno združiti s klerikalci in bodo to tudi javno pokazali. Tega je bilo pričakovati, kajti oboji so si bili že do sedaj tako sorodni, da se ni moglo nikoli dvomiti o njihovem združenju, ki je še le sedaj zagotovljeno. — Vodstvo hrvatske socijalne demokracije je sklicalo za nedeljo in ponedeljek zborovanje, ki se bo za vesoljno hrvatsko socijalno demokracijo vršilo v Zagrebu. V nedeljo se udeležijo

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[64]

„Ah!“ je vzkliknil Giacomo, „zdi se mi, da vas gledam takšno kakor bivše dni!“

„Sovraštvo me dela zopet mlado!“

„Da... Skoraj takšna ste, kakršno sem vas gledal na Španjolskem, v Jativi!“

„Španjolska!“ je zamrmrala stara Rosa. „Jativa!... Kako daleč je to!... Daleč!... Daleč!...“

Govorila je počasi, odevaje svojo boleš v zamolke besede, ki jih je Giacomo jedva slišal:

„Srečna sem bila... ah, da, srečna! Bogata, češčena, ponos in radost plemenite rodbine Vanozzo, oboževana od najodličnejših in najmočnejših velikašev, in lepa v svoji cvetoči osemnajsti spomladi... mislila sem le na to, kakšna sreča mi je življenje... Oče in mati sta me negovala po malikovalski... Moje kaprice so bile kakor zakon v razkošnem gradu Vanozzovih... Lepi mladi moški so tekmovali med seboj za milost mojega smehljaja... Toda jaz nisem ljubila nikogar izmed njih... In nekega dne je prišel — on!... Prišel je v naš grad kakor zlovesč meteor... Rodbina Vanozzo, čuteča se počaščeno, da sme sprejeti pod svojo streho Rodriga Borgia, potomca kraljev aragonskih, nečaka papeža Kaliksta III., mu je izkazovala gostoljubnost, kakršne so zmožni edinole španski velikaši do slavnih vladarjev...“

„Rodrigo Borgia! On!“ je vzkliknil Giacomo z glasom globokega sovraštva. „On, strahopetni, divji grabitelj ženskih!“

Maga je nadaljevala, ne da bi mu odgovarjala. Morda ga tudi ni bila slišala.

„Kakor hitro sem zagledala njega, sem spoznala, kaj pomeni ljubezen... Lep je bil, poln mračne, usodne lepote... njegove žareče oči so mi jemale um... njegova strastna beseda me je zazibavala. Zdaj nisem ni poznala druge sreče kakor neizrekljivo radost, biti njegova, vdati se mu vsa, s telesom in z dušo, na veke. Ko je odhajal, mi je trebalo le namigniti... Šla sem za njim, zapustila sem očeta, mater, hišo, rodbino... šla sem za njim, ne da bi vsaj vedela, zakaj... samo zato, ker mi je on dejal: Pojdi z mano!“

Mago je bila popadla ena tistih krčevitih minut, ko misli, zagvozdene med gubami možganov, uhajajo same od sebe, in ko se skrivnosti, ki so spale na dnu srca, dvigajo do ustnic, kakor morje ob dnevnih nevihte pušča na svojo površino čudovišna bitja, ki so ležala dolga stoletja na skrivnostnem pesku njegovih tal.

In ko je tako govorila, nemara sploh ni več mislila na to, da jo kdo posluša.

„S tistim dnevom“, je nadaljevala, „se začela je moja mučeništvo... Ko sem spomnila Rodriga, da mi je pri-segel posvetiti najino zvezo z zakonom, se mi je zakrohotal v obraz... In kmalu sem si pridobila kruto prepričanje, da je ljubezen njegovih oči zgolj — laž... in laž — ljubezen njegovih besed... laž vse, kar je govoril in kar je storil... Tekla so leta, počasi in moreče... Oče in mati sta mi bila umrla od obupa... Imela sem otroke, poizkušala sem navezati svoje življenje na materinsko ljubezen... Nekega dne pa mi Rodrigo pravi, da sem mu na poti... Zgrudila sem se predenj na kolena in ga s solzami prosila usmiljenja... Drugi dan je bil Rodrigo izginil; pustil mi je list, ki je obsegal eno samo vrstico: „Ker ti ne maraš iti, odhajam jaz“... Vsa blazna sem planila v sobo svojih otrok: nikjer jih ni bilo...“

„Groza!“ je zamrmral Giacomo in zamolklo zaklel.

„Čudež, da nisem zblaznela!... Čudež, da nisem umrla!... Ko se mi je po šestmesečni mrzlici vrnilo zdravje, sem z grozo, ki ji ne vem imena, zapazila, da ljubim Rodriga še vedno...“

Žena, ki se je nekdaj imenovala Rosa Vanozzo, a je bila zdaj le še čarovnica iz ghett, je dodala:

„Gorje mi, nesrečnici in nizkotnici!... Ljubila sem ga dolga leta... Ljubila sem ga oddaleč... Sledila sem mu v Rim... Vse svoje življenje sem porabila v to, da sem prežala za njim in preštevala njegove ljubice... in v mojem srcu se je polagoma utrdila potreba, da se maščujem... Dolgo časa sta se ljubezen in sovraštvo prepirala za mojo dušo... in sovraštvo je zmigalo.“

„Ah, signora, kako ste morala trpeti!... Toda vaši otroci...“

„Moji otroci!... Ko so postali veliki, sem jih hotela videti in jim povedati resnico... Cezar me je hotel ubiti... Francesco me je hotel zapreti med norce... Lukrecija pa me je velela pahniti na ulico...“

„Signora, ti strašni spomini vas gotovo bole...“

„Nasprotno, olajšujejo mi srce, Giacomo... Kadar sem takole prebrskala svoje srčne rane ter izlila nanje žgocnega strupa, se mi zdi, da bolezen pojemlje... in moja bolezen je ljubezen... Poslušaj, nisem še pri kraju... Med vsemi tistimi, ki jih je Rodrigo ljubil, je ena, ki sem jo čutila bolj od vseh drugih... Tisto, se mi je zdelo, je Rodrigo resnično ljubil... Po stikih, ki sem si jih znala napraviti v Vatikanu, sem naposled zaznala, da je „ona“ noseča... Otrok je zagledal beli dan... Bila je hčerka... Nemogoče mi je povedati, kako strastno sem jo sovražila, in kako je vzkipeo v meni nečloveško veselje, ko sem videla, da je mati, strahopetna in podla, kakor je bil oče brezsrčen, zavrgla svojega otroka!...“ (Dlje.)

meetinga tudi nemški, češki in madjarski sodrug; da bodo navzoči tudi oni iz Srbije in Bosne, je samoumevno. Do sedaj se je že prijavilo mnogo odličnih sodrugov. — Ker se hrvatski sabor prenavlja, se bodo od sedaj naprej vršila posvetovanja na plesišču društva „Kolo“. To je gotovo prvi slučaj, da se politične skupščine zbirajo na zabavišču.

Četovanje na Turškem. Dasi bolgarski listi še vedno pišejo proti turški vladi radi dogodkov pri razoroževanju, mislijo merodajni turški krogi vendar, da je turško-bolgarski spor radi razoroževanja Macedoncev že dosegel višek. Turška vlada se posebno opira na dejstvo, da je baie več velesil svetovalo Turčiji, da naj razoroži prebivalstvo, kar že one vnaprej odobravajo. — Macedonskobolgarski voditelji čet so zborovali v Kjustendilu in so sklenili, da bodo poslali več malih čet v Macedonijo, katere bodo požgale silišča bosanskih useljencev in poizkusile uničiti železne proge. Vlada, kateri so zaupniki to povedali ali jej natvezli, je takoj storila primerne korake in znatno pomnožila straže.

Splošni pregled.

Splošna amnestija.

Ob priliki 80 letnega rojstnega dne našega cesarja se ima izvršiti splošno pomiloščenje vseh političnih zločinov, ki so se zgodili v dobi od zadnje splošne amnestije. Zločini, ki se tu upoštevajo, so žaljenje Veličanstva, veleizdaja, motenje javnega reda, omalovaževanje javnih oblasti, hujskanje proti raznim narodnostim in slednjič ščuvanje proti veroizpovedanjem. Amnestija pa naj ne obsega samo oseb, ki se nahajajo v zaporu, ali onih, katerim bi se naj opustila še preostala kazen, ampak tudi one, ki se nahajajo v preiskovalnem zaporu in katere bi se lahko izpoznale tudi popolnoma nekrivimi. Ne ve se še pa, če bode ta cesarjeva volja dobila veljave tudi za Bosno in Hercegovino. Upati je, da se to zgodi in to bi bilo tudi pravično.

V Rimu začenjajo misliti.

Vatikanski krogi mislijo, da se bode dal doseči sporazum s špansko vlado brez posebnih težav. Za to mislijo poskrbeti tudi sami. Že nekaj dni se opaža pri njih posebne vrste poparjenosti, ki ni drugo nego obupavanje nad svojim prizadevanjem. Sedaj je papeževa pisarna odobrila že dolgo pretresovan naklep, da se zatvorijo vsi moški in ženski samostani, ki ne hranijo več kakor 12 redovnih oseb. To je Vatikan Španiji seveda lahkega srca ponudil, kajti takih samostanov je bore malo. Po vatikanskem predlogu bi se tudi ne smele nove meniške naselbine ustanavljati, če ne dovoli vlada in vse samostanske občine bi morale plačevati davke kakor vsak državljan. No, Rimljani postajajo mehki.

Dnevne vesti.

Dr. Tavčarjeva politika. Ni dolgo tega, kar je dr. Tavčar v svojem glasilu slovesno izjavljal, da dr. Valter Šmid nikakor ne more več ostati kustos v deželni muzeju kranjskem, ker je protestant. Nemški viteški red je liberalca dr. Tavčarja imenitno zafrknil, kajti rimsko-katoliški viteški red je nastavljal od klerikalcev s Tavčarjevim glasom po krivici odslovljenega Šmida. Dr. Tavčar je bil torej bolj papeški kakor papež sam. Slovenci trpimo že kar obstajamo na pasji ponižnosti in vdanosti. Vlada pa našo vdanost poplačuje z batinami. V Trstu so Slovenci demonstrirali proti Luccheniju, ki je umoril cesarico. Pri demonstracijah so več naših ljudi zaprli in jih vrgli v ječo. Mihelič je bil personificiran patrijotizem, ki se je kar topil od vdanosti. Z znojem na čelu je zbiral doslužene vojake in jih organiziral v veteranskem društvu. Vlada je razpustila njegovo veteransko društvo, ker se je izrazilo za narodno-slovensko stvar. Če se kdo v takih razmerah bori proti izrodskom udanosti in hlapčevanju, ga „Slovenec“ imenuje srbskega zarotnika. Dr. Tavčar ga je včeraj prekosil. On nazivlja bičanje takih razmer, ki nastajajo po neznačajnih sebičnežih politično oslarijo. Včerajšnji „Slovenec“ hlasta po dr. Tavčarjevi izjavi in pravi, da je ž njo dr. Tavčar potrdil velesrbsko izdajo na Slovenskem. Dr. Tavčar se v svoji starosti od Šukljeta razlikuje samo v toliko, da pravijo ljudje enemu klerikalec, drugemu pa liberelec. Dr. Tavčar si je z včerajšnjim člankom ugledil pot, po kateri mu vlada in klerikalci pomorejo na županski stolec. O političnih oslarijah dr. Tavčarja pa izpregovorimo še obširneje.

Dr. Tavčar veteran? Po Ljubljani se govori, da kandidira Tavčar za komandanta veterancev. Dobremu patrijotu Miheliču vlada ne dovoli, da bi zopet oživil razpuščeno veteransko društvo. Dr. Tavčar ima baie mnogo upanja, da prodere s svojo kandidaturo. Pravijo, da si je že dal delati veteransko uniformo pri Nemcu Reisnerju.

Klerikalni pasar Kregar mu bo napravil zlate gumbce. Da pa nihče ne bo očital prijateljskega izdajstva iz zahrbtnosti, pa mu je dobavil puško njegov prijatelj z lova napredni puškar Ševčik. Govori se tudi, da bo dr. Tavčarju izposloval pri papežu ljubljanski škof Bonaventura dovoljenje, da bo smel nositi tudi v veteranski uniformi belorumenno zastavo.

Inkognito — odkrit. „Slovenski Narod“ že teden dni sem piše o nekih tajnstvenih obiskih skrivnostnega človeka, ki prihaja po trikrat na teden zvečer v Ljubljano in se izgublja ravno tako skrivnostno doli ob Ljubljani na Poljanskem nasipu! Na vse strani prosi „Narod“ priobčilo o tem skrivnostnem človeku! Da pa ne bo tudi nam mogel odrekati honetnosti in kolegijalnosti, mu moramo v tem slučaju pomagati, da razkrijemo skrivnostni inkognito. Naši reporterji imajo pač v tem slučaju boljši nos in so prišli na sled skrivnostnemu nočnemu obiskovalcu, ki po njih zatrdilo prihaja tam od zelene Drave ter se udeležuje skrivnostnih sestankov — pa ne velikosrbske iredente ali srbskih agentov provokaterjev — pač pa onih lepih in bohotnih sestankov ob Ljubljani! In kdo je skrivnostni prihajač? Oni, ki so ga videli, pravijo, da je identičen z neko baie izmišljeno osebo, ki je bila v nekem romanu iz sodobnega življenja opisana takole: H. J. je bil znan ljubljanski kavalir, ki ga je človek srečal vsak dan in vsak trenotek, ako je šel po ljubljanskih ulicah, precej velike močne postave, gladko obratih brk, po vsem obrazu pa je imel brazgotine, ki so pričale o njegovem junaštvu dijaških let. In kadar se je ustavil pred ljubljansko pošto in motril dame, ki so hodile mimo, je švigal njegov pogled na vse strani. — Inkognito je torej razkrit in teši nas sladka zavest, da smo kolegijalno pomagali in rešili „Sl. Narod“ pri razkrinkavanju skrivnostnega „prihajača“.

Izza klerikalnih kulis. V Prulah se zida nova mestna deška šola. Ko se otvori, bo nastavljenih tam poleg šolskega vodje še 10 učnih moči. In zdaj poslušajte. Klerikalni možakarji — člani deželnega šolskega sveta — že delajo načrt, da spravijo na to šolo večino — Slomškarjev. To bodo postale sčasoma res uzorne mestne šole, če bodo poučevali neznačajni Slomškarji!

Na naslov slavne ljubljanske policije. Jako neradi pišemo o razmerah ljubljanske policije, a ako se izziva nas na tak način, kot se je zgodilo to včeraj, tedaj moramo izpregovoriti jasno in odločno besedo. Jako neradi govorimo o zadevi, ker smo preveč demokratični, da bi mogli prenašati, da trpe radi nas mogoče škodo policijski stražniki, a ker je naš cilj, da podvržemo javni kritiki vsako nedopustno postopanje, moramo govoriti jasno in odločno. V predvčerajšnji številki smo poročali o surovosti in netaktičnosti nekega policijskega stražnika, ki je zaposlen pri „Lipi“ postopal na skrajno surov način pri nekem pijancu in občinstvu, ki se je zgrajalo nad njegovim ravnanjem. Ko ga je neka gospa opozorila na neprimerno postopanje, jo je nesramno nahrulil, a naznanil — kot je obetal iste ni; šele, ko je izšla v našem listu dotična notica, je dobil stražnik ukaz, da naj naznani vso stvar! Stražnik je prišel drugi dan po dogodku k omenjeni dami, jo vprašal za njeno ime in ji rekel: Radi Vas sem prišel v „Jutro“, pa za ta list se mi tako nič ne brigamo, naj piše kar hoče. Seveda je nam irelevantno, kaj misli o nas policijski stražnik št. 4, pozivljemo pa načelnštvo mestne policije, da naj ta dogodek natančno preišče, zasliši naj vse priče — imena v našem uredništvu na razpolago — ki so protestirale proti surovemu postopanju mestnega policijskega stražnika! To zahtevamo v interesu javnosti in prosimo, da se rezultat te preiskave tudi objavi! Resna in dostojna kritika je vedno dopustna in po tem načelu se bomo ravnali vedno in proti vsakomur, pa naj se še kdo tako širokousti, da se ne briga zato, kar pišemo mi!

O slovenski liturgiji. Zadnji dogodki v Rimu, ki jih je doživelo jugoslovansko odposlaništvo, katero je bilo šlo te dni prositi papeža slovenskega obrednega jezika, so morali odpreti oči vsem onim maloštevilnim gorečim katoličanom, ki so še verovali v pravičnost papeške stolice in njeno enako naklonjenost vsem narodom. Ko so prišli pred papeževega tajnika Merry del Vala Slovenci in Hrvati, jim je on kratko malo dejal, da je stolica že vse odredila, a ko so hoteli priti pred papeža, jih „sveti oče“ niti spregledati ni hotel. Čemu pa siliti k bisagarjem? Kdor že mora čuti cerkvene lamentacije, naj postane vsaj pravoslaven in ustreženo mu bo.

Umetniška razstava v proslavo 80. rojstnega dne Nj. Veličanstva cesarja Frana Josipa I. Za retrospektivno razstavo ki se vrši meseca septembra t. l. je priglasi- senih že mnogo jako zanimivih umotvorov starejših umetnikov. Da pa bo ta razstava kolikor mogoče popolna, prosijo se lastniki umotvorov, spadajočih v dobo od l. 1830 do prbl. 1890, vljudno in nujno, da blagovolijo iste prepustiti za to razstavo in jih v

ta namen prijaviti čimprej pri slikarju R. Jakopiču, Ljubljana, Emonska cesta 2. V vpoštev pridejo posebno še umotvori sledečih umetnikov: M. Langus, J. Egartner, Kurz pl. Goldenstein, Pavel pl. Kühnl, Stroy, Vizjak, J. Wolf, Karinger, Štefan in Blaž Šubic, A. Roblek, Fr. Globočnik, Jurij Tavčar, Fran Zajec, M. Tomc, Geier, Pustavrh, Götzl, F. Petkovšek, Dejak i. dr. Prosjio se tudi oni prijatelji umetnosti, ki sami sicer nimajo omenjenih umotvorov, katerim pa je znano, kje se isti nahajajo, da blagovolijo to naznaniti. Tudi podatki iz življenja teh umetnikov se hvaležno sprejmejo. Z ozirom na važni pomen te razstave je pričakovati, da se odzove vsakdo, ki zamore na en ali drug način prispevati k njenemu sijajnemu vspehu. Živeči umetniki se še enkrat opozarjajo, da blagovolijo svoje umotvore čimprej prigrasiti in odposlati, ker poteče rok za prigrasitev 20. t. m.; umotvori pa morajo priti v Ljubljano vsaj 25. t. m.

Zajčev relief na dekliskem liceju je do polovice izvršen. Ostalo delo bo do prihodnjega šolskega leta — 15. sept. t. l. — tudi končano.

Stavbišče nemškega aristokrata — kozja paša. Na prostoru nekdanjega Knežjega dvorca je po potresu zarasla stavbišče trava in koprive! Zdaj je svet z žico zagrajen, notri pa se pasejo mirno koze, ki jih rabi neka ljubljanska družina za mleko. Tako mine slava kranjske nemške aristokracije.

Paviljon za rekvizite deželnega gledališča je dal deželni odbor zgraditi v Lattermannovem drevoredu poleg Wettachove vile.

Predsedstvo sokolske župe Ljubljana I. javlja, da se bratje župnih društev zbirajo prihodnjo nedeljo zjutraj na Ledini, odkoder odkorakajo točno tritret ure pred odhodom posebnega vlaka za Celje na južni kolodvor. Odhod bo natančno naznanjen po listih od S. S. Z. Br. društvene blagajniške oziroma njih namestnike prosimo, da za svoje člane pobere novce za vožne listke, da se izognemo gneči na kolodvoru.

Pozdravni večer na čast udeležnikom I. slovenskega narodno gospodarskega shoda se vrši v soboto, dne 13. t. m. ob 9. zvečer v Tratinikovem hotelu „Pri zlati kapljici“. Pričakujemo, da se naše cenj. občinstvo mnogoštevilno udeleži tega večera, kakor tudi sprejema čeških gostov na južnem kolodvoru ob 6:35 uri ter ob 8:15 zvečer.

Slovanski gasilski zlet. Najimpozantnejša točka na gasilskem zletu bo gotovo sprevod, ki se prične dne 15. t. m. na Bleiweisovi cesti ob 10. dopoldne. Sprevod gre po Bleiweisovi cesti, mimo vladne palače, po Rimski cesti, po Vegovi ulici na Kongresni trg, kjer bo sv. maša na prostem. Po maši je mimohod pred honoracijami, ki se postavijo pred deželni dvorec. Od tod gre sprevod potem dalje po Gosposki ulici, Turjaškem trgu, Bregu, čez šentjakovski most, šentjakobskem trgu, Starem trgu, Mestnem trgu pred mestno hišo, kjer se gasilstvo pokloni občinskemu zastopu. Po poklonitvi gre sprevod dalje mimo škofije, po Vodnikovem trgu, Kopitarjevi ulici, čez jubilejni most, Sv. Petra cesti, Miklošičevi cesti, Slovenskem trgu, Sodni ulici, Dunajski cesti, Marije Terezije cesti na Bleiweisovo cesto in od tod na prvotno mesto, kjer se društva razidejo. Ulice, po katerih bo šel sprevod, se okrase z zastavami, slavoloki itd.

Vseslovenski narodno radikalni abiturijentski shod v Trstu. Opozarjamo, da je čas za prigrasitev za prosta stanovanja le še do 15. t. m. Tovariši, ki pridejo že 24. t. m. v Ljubljano, naj se oglašajo ob 6. zvečer v mali dvorani „Mestnega doma“, da se jim odkaže prenočišče. 25. t. m. je ob 8. zjutraj seja referentov in pripravljalnega odbora v mali dvorani „Mestnega doma“. Ravnotam je ob polu 11. zbirališče vseh udeležencev in udeleženk. Razdelili se bodo znaki in vožni listki. Cene vlaka objavimo v časopisih. Prošnja za znižano ceno za izlet v Trst v dneh 25., 26. in 27. avgusta, je že ugodno rešena.

Pripravljalni odbor.

Nov disciplinarni in šolski red za državne obrtne šole. Dočim novi disciplinarni red za avstrijske srednje šole še sedaj ni izdelan in se naučno ministrstvo še vedno posvetuje o njem, je delavsko ministrstvo ravnokor izdalo enoten disciplinarni red za vse avstrijske državne obrtne šole. Posebno sledeče določbe so velike važnosti. V gostilne in kavarne je dovoljeno učencem zahajati le v spremstvu zanesljivih, odraslih oseb. Učenci zadnjega letnika smejo v take lokale zahajati tudi sami, toda samo do 10. ure. Obisk javnih prireditev je splošno vsem dovoljen. Kaditi je učencem ljudskošolske starosti odločno prepovedano, vsem drugim učencem pa dovoljeno, razen v učnem poslopiju. — Učenci ne smejo biti člani nobene organizacije, ne smejo tudi nositi nikakih društvenih ali drugih znakov. Vendar ima učiteljski zbor pravico, v posebnih slučajih, zlasti z ozirom na starost učencev, napra-

viti v tem oziru eventualne izjeme. Kazni so sledeče: 1. Opomin, 2. ukor, 3. zapor pod nadzorstvom, 4. izključitev. Zapor ne sme prekoračiti 16 ur in tudi ne čez 8 ur na dan. Pritožbe proti izključitvi na centralnih obrtnih šolah se lahko vložijo na ministrstvo, pri vseh drugih obrtnih šolah na pristojno deželno oblast in proti odloku slednje zopet na ministrstvo. Priziv smejo polnoletni učenci sami, za mladoletne pa starši ali pa postavni zastopniki tekom 14 dni oddati ravnateljstvu zavoda.

Ruski pesnik Vladimir Tunošenski umrl. V Petrogradu je umrl ruski pesnik Vladimir Tunošenski v starosti 47 let. Njegova dela so večinoma samo veseloigre, ki se odlikujejo po krasnih dialogih in dobrih dovtipih. Tunošenski je bil najprej topničarski polkovnik in se je šele pred 15 let posvetil dramatični umetnosti.

Žalni spomini. Madjarski poslanec Geza Hertver je bil obsojen v štirindneven zapor, ker je pri neki vožnji na železnici potnike nečuvno ščeval in naravnost zapovedoval, da naj poženejo železnico v zrak in obesijo Košuta. — Pri tem se nehote spomnimo neke druge obsodbe... Madjar — Slovenec.

V „Vratih“ je bilo do dne 9. t. m. 555 turistov.

Dve cesti, ki sta nujno potrebni. V Prulah grade zdaj novo šolo. Ker bodo hodili vanjo otroci iz bližnjih obljudenih mestnih delov, je nujno potrebno, da se zgradi ta dva cesti do poslopja, tako ista s Karlovske ceste doli, kakor ona z Žabjeka, ker po zimi bo pot v snegu in moči za dohod malo da ne onemogočena, če se ne izpelje ti cesti.

Pred skladiščem južne železnice urejajo dovozno cesto, a uprava jo je nepraktično izpeljala in tudi nepraktično nasula. Obširni prostor ima le en glaven cestni tir za do- in odvoz, dasi gre tam do sto voz na dan k skladišču in od skladišča nazaj, in to težko naloženih. Naj se vendar prazni prostor dobro nasuje, da se že preneha tisto — trpinčenje živali!

Zdravstveno stanje v Ljubljani. V času od 24. do 30. m. m. se je porodilo v Ljubljani 18 otrok, med temi dva mrtvorojenca. Umrlo je 19 oseb, med temi 7 domačinov. Umrlo je za grižo 1, za jetiko 2, za kapjo 2 in za različnimi boleznimi 13 oseb. Med umrlimi je bilo 12 tujcev.

Ponesrečen samomor. Predvčerajšnjem popoldne je šel 25letni delavec Jožef Škrjanc, rodom iz Grosupelja na Golovec z namenom, da se tam usmrti. Vzel je s seboj steklenico kisa in splezal na neko drevo, izpil kis, ovil si okoli vratu vrstico in jo privezal za vejo. Nato se je spustil in nesreča je hotela, da se je vrstica pretrgala, Škrjanc pa obležal nezavesten na tleh. Ko je prišel k sebi, je občutil v želodcu hude bolečine, kljub temu pa ni iskal zdravniške pomoči, ter sklenil vnovič, da se obesi. Včeraj zjutraj ga je našel neki moški v podstrešju neke hiše v Sv. Florijana ulici, baš v trenutku, ko se je hotel obesiti, kar je ta seveda preprečil. Nesrečneža so oddali v deželno bolnišnico.

Kolo ukradeno je bilo trgovcu gosp. Franu Stupici iz veže hiše št. 1 na Marije Terezije cesti. Kolo je „Styria“ s tovarniško številko 82891 in je bilo vredno 80 kron.

Izgubljeno. Gojenka Ana Mundova je izgubila zlato žensko uro brez verižice vredno 50 K. Modistinja Ana Stuchlijeva je izgubila dva otročja predpasnika. Gospa Antonija Leverjeva je izgubila zlato zapestnico v obliki oklopne verižice z zlatim medaljonom, vredno 80 K. Uslužbenka „Narodne tiskarne“ Marija Ponikvarjeva je izgubila rjavo denarnico z vsebino 37 kron 60 vin.

V Ameriko se je odpeljalo z južnega kolodvora 12 Hrvatov in 2 Macedonca. — V Reko je šlo 16 Hrvatov.

Celjski sokolski zlet

v nedeljo, dne 14. avgusta 1910.

Manifestirajmo z velikansko udeležbo, da čutimo z dragimi nam brati na Štajerskem, ki bjejo v eni najvažnejših postojank — v Celju — najljubejši boj z janičarji lastne nam grude. Dostojna manifestacija slovenske in slovan-ske misli naj bode ta najpomembnejša slavnost, ki jo je priredilo slovensko Sokolstvo!

Razne vesti.

* **Stoletnica Cavourjevega rojstva.** V sredo je minulo sto let, odkar se je porodil slavni državnik Kamil Cavour. Slavnostno praznovanje stoletnega rojstva se je vršilo v prostorni dvorani antonellijanske palače v Turinu. Slavnosti so prisostvovali laški kralj, ministrski predsednik Luzzatti z vsem ministrskim osebjem, predsednik senata in predsednik državnega zbora, nebroj senatorjev in državnih poslancev in mnogo različnih visokih dostojanstvenikov. Poslanec Daneo, ki zastopa sedaj nekdanji Cavourjev

volilni okraj, je v navdušenih besedah proslavljaj velike zmožnosti Cavourjeve. Mesto Turin je bilo slavnostno okrašeno z zastavami.

* **Hrvatski pisatelj Ante Tentor umrl.** V torek je umrl v Pulju odlični hrvatski pisatelj Ante Tentor. Bil je imeniten psiholog in dober pripovedovalec. Posebno dobro je poznal dušo istrskega kmeta Hrvata in ga v svojih pripovedih verno karakteriziral. Svoja dela je priobčeval večinoma v reškem „Novem listu“. Pokojnik je bil rojen na otoku Krku in je bil velik prijatelj Slovencev.

* **Zagoneten umor v Berlinu.** Avtomobilist Gustav Kefke v Berlinu je dobil v torek ponoči od nekega pisarja Hocha in gotovega Ulricha naročilo, naj ju odpelje proti palači državnega kancelarja, kar je Kefke tudi storil. Pred palačo sta oba neznanca izstopila in odšla po neki postranski poti. Kar zaslji Kefke naenkrat več strelav. V trenutku sta prišla Hoch in Ulrich nazaj in zahtevala, naj ju odpelje na Friderikovo cesto št. 13. Hoch se je vsedel v voz, Ulrich pa zraven voznika. V tem hipu je pa Hoch ustrelil oba in zraven še sebe. Dosedaj manjka vsako pojasnilo o tem zagonetnem slučaju.

Turistika.

Pot čez veliko Planino nad Kamnikom v konec Kamniške Bistrice.

Mnogo je pri nas ljudi, ki bi se kaj radi povzpeli kedaj na naše planine, a se k temu ne morejo odločiti, bodisi da so o njih informirani nezadostno ali pa preslabo, tako namreč, da se jim zdi še zmirom vsaka gora, ki le količkaj nadkriljuje kakšno ljubljansko krtino, že preveč riskantna.

Tako namreč sugestirajo plesnivi mestni filistri predvsem vso našo mladež, kadar se jim začne vzbujati čut do divne in zanimive planinske narave. V svoji bujni domišljiji jim razlagajo ter natvezajo — čeprav gore niti od spodaj nikdar videli niso — o vseh mogočih in nemogočih nevarnostih v gorah, o strašanskih štrpaci in bogzna kaj še vse ter jim potemtakem odvzemo vse čisto veselje in odvrčajo njih pozornost od narave.

Jih je pa tudi nekaj, ki si vendar ne dajo tako brezpogojno zamoriti svojih čustev in bi se radi iznebili ter oprostili takih napačnih, podedovanih predsodkov o naših gorah. Tem sem se namenil podati za letošnjo poletno sezono nekaj kratko orisanih potopisov o nekaterih znamenitih in zelo zanimivih gorah, ki so dostopne brez vsakega neznanskega prelivanja potu, na katere z lahkoto polezemo, ne da bi nam bilo treba še tvegati svoje življenje in se nam mali trud v istini tudi obilno plača.

Kot prvo tako pot za začetnike ali kakor jo drugi imenujejo „planinsko promenado“ ali tudi „damsko partijo“ naj navedem danes gori omenjeno pot čez Veliko planino.

Navedena tura je jako hvaležna in zanimiva ali žal dosedaj bolj pičlo obiskovana, morda ravno radi tega, ker nam je najbližja in najbolj poceni?

Velika planina nad Kamnikom je 1555 m visoka ter izmed vseh naših planin v slovenskih Alpah največja in najprostejša in že radi tega zasluži, da ji posvetimo več pozornosti in si jo enkrat vsaj natančneje ogledamo.

Nahaja se v predgorju Savinjskih Alp, na levi strani romantične Bistriške doline, pred Ojstrično skupino.

Izhodišče velja za nas Kamnik. Najpripravnější vlak iz Ljubljane je večerni, ki odide iz Ljubljane ob polu 8. uri zvečer (in stane tja in nazaj K 1.60).

Iz Kamnika imamo še trideset ure hoda do podnožja imenovane planine, do zadnje večje vasi Stahovice.

Komodnejšim turistom je na razpolago tudi posebni omnibus, nalašč za turiste, ki čaka ob prihodu vsakega vlaka na kolodvoru.

Večina turistov, namenjenih na Veliko Planino prenoči v Stahovici ter se drugi dan zgodaj napoti v planino.

Prenočišča je dobili pri „Korelnu“ (Prelesnik); pri „Urhu“ (Rebernik) ter pri „Bodlaju“. Prvi se nahaja na levi strani Bistrice, zadnja dva na desni.

Kdor bi si želel vodnika (ki je pa po dnevi za Veliko Planino pač nepotreben) ali nosača, zglašil naj se pri „Korelnu“.

Najpriporočljivejša pot na Veliko Planino je mimo Sv. Primoža, ker je najzložnejša, a obenem tudi najzanimivejša.

Hoda je tri ure, brez vsake nevarnosti (ako se drži pota), rdeče markacije Slov. plan. društva.

Prične se pot pri „Korelnu“. Od tod kakih sto korakov desno po „okrajni cesti“, ki pelje v Črno, do zidanega znamenja. Tam se odcepi naš pot levo v breg. Do prvega, še ne četrt ure oddaljenega sela Praprotnega je to deloma kamenit, grapav pot, dalje do pod Sv. Primoža pa dober kolovoz, stara božja pot. (Dalje.)

Najnovejša

telefonska in brzojavna poročila.

Pred razpustom hrvatskega sabora.

Budimpešta, 11. avgusta. Današnja konferenca hrvatskega bana dr. Tomašića z ogrskim ministrskim predsednikom grofom Khuen Hedervaryjem je trajala do 12. ure. Danes popoldne bo v hrvatskem uradnem listu objavljeno lastnoročno kraljevo pismo, s katerim se hrvatski sabor sklicuje k zasedanju na dan 22. t. m. Takoj v prvi seji se bo nato prebralo drugo kraljevo lastnoročno pismo, nakar bo sabor takoj razpuščen. Nove volitve se bodo vršile v prvi polovici meseca oktobra.

Nadomestna volitev na Koroškem.

Celovec, 11. avgusta. Pri današnji nadomestni volitvi v veleposestniški kuriji je bil izvoljen nemški nacijonalec Albert Wirt.

Velika nevihta na Koroškem.

Beljak, 11. avgusta. Danes je nad Dobračem divjala strašna nevihta. V Pliberku je treščila strela v tamkajšnji cerkev in razdejala altar. Strela je treščila tudi v telefon. Vse brzojavne zveze so pretrgane. Nad Brunnerleitnom se je utrgala 1250 kg težka skala, ki pa k sreči ni napravila nobene škode.

Pogreb usmrčenega učitelja Rybaka.

Krakov, 11. avgusta. Pri današnjem pogrebu usmrčenega učitelja Rybaka so se vršili skrajno mučni prizori. Na grobu je vdova učitelja Rybaka pred množestvilnim zbranim občinstvom vskliknila: „Bog sam bo dokazal, da je bil moj mož v resnici popolnoma nedolžen“. Ta prizor je napravil na zbrano ljudstvo skrajno žalosten utis.

Afera Trudnowski-Rybak.

Krakov, 11. avgusta. Arhitekt Wojkaskiewicz je bil danes zopet aretiran. Policija je našla pri njem več zelo važnih dokumentov. Arhitekt Wojkaskiewicz je imel nalogo usmrtiti nekega Kopeczenskega, ki je baje tudi ruski špijon.

Banski svetnik Pelosević — veliki župan.

Zagreb, 11. avgusta. Banski svetnik Pelosević je imenovan za velikega župana in sicer za okraj Lika.

Dvoboj v honvedski vojašnici.

Budimpešta, 11. avgusta. Danes dopoldne se je vršil v tukajšnji honvedski vojašnici med polkovnikom Csekovicsem in poslancom Acselom dvoboj s pištolami. Ker pri prvih strelah ni bil nihče ranjen, se je pričel nato dvoboj s sabljami. Csekovic je bil na glavi težko ranjen, Acsel pa je dobil na prsih lahko telesno poškodbo. Nasprotnika se nista spravila.

Preprečena železniška nesreča.

Sofija, 11. avgusta. Danes zvečer so neznani zlikovci pri postaji Ljubinec razdrli železniško progo ravno v trenutku, ko bi moral priti orijentski ekspresni vlak. Toda k sreči ekspresni vlak ni prišel. Policija je odredila obširno preiskavo.

Avstrijsko-laška komisija v svrhu varovanja skupne meje.

Milan, 11. avgusta. Vesti, da se bo v najkrajšem času sešla na Dunaju avstrijsko-laška komisija v svrhu varovanja skupne meje, se potrjujejo.

Konferenca španskega ministrskega predsednika s poslanikom Ojedo.

Madrid, 11. avgusta. Danes je španski ministrski predsednik Canalejas dalje časa konferiral s španskim zastopnikom v Vatikanu de Ojedo in izjavil, da se de Ojeda najbrže ne bo več vrnil v Vatikan.

Baronica Vaughan se zopet poroči.

Pariz, 11. avgusta. Vdova baronica Vaughan, bivša morganatična soproga umrlega belgijskega kralja Leopolda, se namestila v kratkem poročiti. Njen sedanjí soprogo bo neki zasebnik Guirier.

Aretacija dveh poslancev.

Carigrad, 11. avgusta. V Carigradu sta bila danes aretirana dva poslanca iz Samosa, ki sta danes došla semkaj, da se pritožita nad škandalozno vladno upravo na otoku Samosu.

Veliki vezir v Sinaji.

Sinaja, 11. avgusta. Veliki vezir je došel semkaj in je bil sprejet od kralja v posebni avdijenci, nakar je bil na čast gostu prirejen slavnosten banket.

Vstaja v Gvatemali.

New York, 11. avgusta. Iz Gvatemala poročajo, da je bil tamkajšnji vstaški general Domila s 60 možmi od vladnih čet vjet. Vsi uporniki pridejo pred vojno sodišče.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: **Milan Plut.**

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

St. 24.565.

Oklic! Someščanje!

„Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo“ praznuje letos svojo 40 letnico.

V večjo proslavo tega, za imenovano društvo pomembnega dne, zbero se v Ljubljani dne 14. in 15. avgusta odposlanstva vseh slovanskih gasilnih društev naše države. Prihiti bodo toraj na slavnost 40 letnice „Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva“ poleg gasilcev iz vseh pokrajin koder prebivajo Slovenci, bratje Čehi, Hrvatje in Poljaki in že sedaj je gotovo, da se zbere imenovana dva dneva v Ljubljani okoli 5000 gasilcev.

„Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo“ pridobilo si je v 40 letih svojega obstanka s svojim človekoljubnim delovanjem za mesto Ljubljano in nje okolico neprecenljivih zaslug. Dolžnost je torej ljubljanskega prebivalstva, da mu ob letošnjih slavnostnih dneh izkaže svoje simpatije, dolžnost ljubljanskega prebivalstva je pa tudi, da gasilcem, ki prispijo iz slovanskih krajev cele države, pokaže, kako radostno jih sprejema.

Someščanje! Naročil sem, da se povodom gasilskih slavnosti v Ljubljani okrase vsa mestna poslopja z zastavami. Pričakujem, da boste izgledu mestne občine sledili tudi Vi.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 6. avgusta 1910.

Župan:

Ivan Hribar.

Poslano*)

Nesramna in lažnjiva je trditev, da je stanarina plačana. Plačati ima še g. Zakrajšek 92 K 70 v, g. Mirtič 41 K 40 v, g. Kocmur 35 K 88 v; to se torej ne pravi „plačano je“, plačajte, potem recite, da ste plačali, ker veste, da se plačuje za tri mesece in ne mislite, da se boste mogoče dva meseca zastopni valjali po stanovanjih.

Tem potom sem povedal zadnjo besedo in od danes naprej ne odgovarjam več, takim umazanim in lažnjivim spisom.

Fr. Jamnik.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, v kolikor določa zakon.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Za informacije se plača 10 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Gostilna N. D. O. ulica Karadori št. 18. Trst se priporoča p. n. gostom in čitateljem „Jutra“ kadar pridejo v Trst, da jo posetijo. Na razpolago so gorka in mrzla jedila, izborna pristna vina in prenočišča, vse po najnižjih cenah. Gostilna je v bližini južnega kolodvora. — Za obilen obisk se priporoča Hinko Kosič, voditelj. 77/18—15

Sprejme se trgovski vajenec z enoletno prakso za mešano trgovino. Ponudbe na upravništvo „Jutra“ pod Triglav. 185/3—3

Griček s hišleo in zemljiščem v št. Vidu nad Ljubljano se proda za 3200 K. Poizve se pri gosp. H. Presker, Sv. Petra cesta 14, Ljubljana. 187/4—2

Trgovski učencec z dežele se sprejme takoj v. špecerijski trgovini A. Mehle, Ambrožev trg, Ljubljana 183/2—1

Proda se krasno posestvo v bližini Ljubljane. Dopisi na inseratni biro „Jutra“ pod šifro A. J. 190/1—1

Pal jazbečarji, mladi, rujav, prave pasme se prodajo v Kolodvorski ulici št. 35. 189/3—1

Mlad mož, trgovsko naobražen z dobrimi izpričevali želi službe

knjigovodje, blagajnika, korespondenta ali poslovodje

v Ljubljani. Resne ponudbe z navedbo plače in časa nastopa se prosi na naslov „Zanesljivost 1910“ na upravo „Jutra“.

POZOR! Mazilo zoper izpadanje in za pospešitev rasti las; tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Izvrsno sredstvo zoper pehlaj. Učinkuje po kratki dobi. Lonček 3, do 5 K. Pošilja tudi po pošti g. Ana Križaj, Spod. Šiška 222, III. nad., 12 vrata. Z dobrimi izpričevali na razpolago. Zaloga v drogeriji, foto-manufakturi „Adrija“, B. Cvančara, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

? I ? I K O ? O ?	Najboljša ura sedanjosti: zlata, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena se dobi samo pri	? I ? I K O ? O ?
H. SUTTNER Ljubljana, Mestni trg. !! Lastna tovarna ur v Švici. !! Tovarniška varstvena znamka: „IKO“		

Urarskega pomočnika in učenca

sprejme Fr. Zajec, optiker in urar, Ljubljana.

Kavarna „ILIRIJA“

je vsak dan

vso noč odprta.

Z velespoštovanjem

Štefan Miholič.

V gostilni „BOLE“

nasproti št. Peterskega mostu

se točijo zopet pristna vina, sveže pivo. Gorka in mrzla jedila na razpolago. Vse dobro in ceno.

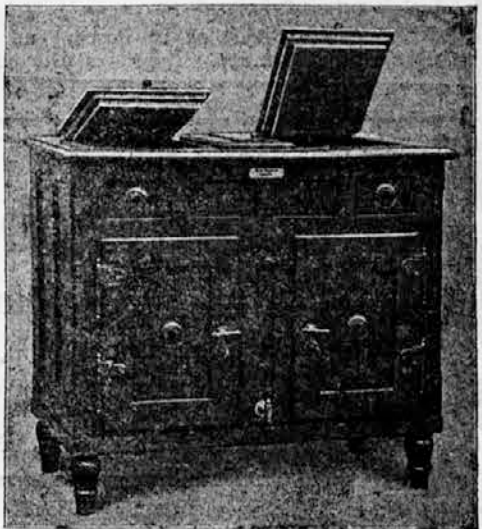
Gostilna

blizu farne cerkve in kolodvora

sredi prijaznega trga na Dolenjskem se odda poštini družini ali 2 sestram na račun ali v najem. Ponudbe pod „gostilna 888“ na inseratni biro „Jutra“.

SIMON PRAPROTNIK

stavní in pohištveni mizar v Ljubljani, Jenkova ulica 7
priporoča p. n. odjemalcem svojo veliko zalogo

vsakovrstnih omar za led v poljubnih velikostih za pivovarne, restavracije, trgovine, delikatesne trgovine itd. — Cena najnižja, postrežba točna. — Ceniki zastojni in poštnine prosto.

Otvoritev gostilne!

Vljudno naznanjava, da bova otvorila v soboto 13. t. m. v hiši gosp. J. Kmetya v Ljubljani

Marije Terezije cesta št. 8

gostilno pri „RUSU“

kateri prostori so čisto nanovo, moderno opremljeni

- z lepim senčnatim vrtom. -

Točila bova samo zajamčeno pristna dolenjska in bizeljska vina, ter vedno sveže pivo. Sprejmejo se tudi abonenti na hrano. Priporočava se slav. občinstvu, svojim starim gostom in prijateljem za obilen poset ter beleživa z odličnim spoštovanjem

A. M. RUS.

Leopold Grošelj

Spod. Šiška št. 88.

stavbeno in umetno ključavničarstvo
se priporoča cenj. občinstvu za izdelovanje
žičnih mrež, ograj na grobeh, železnih sve-
tilk, balkonov, verand, štedilnikov, držal za
firme in vseh v to stroko spadajočih del
Zaloga, izposojevanje in popravljanje
koles.

--- Delo solidno, cene primerne. ---

Ceniki zastoj in
poštne prosti.

POZOR!

Kdor želi imeti dobro uro,
naj zahteva z znamko

„UNION“

ker te ure so najbolj trpežne
in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urur in trgovec, Ljubljana

Delničar in zastopnik
švicarskih tovarn „Union“ v
Bielu in Genovi.

Uhani, prstani, briljanti.
8/10-1

Priporoča se za vsa v svojo stroko
spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster

V LJUBLJANI, Kongresni trg št. 13

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Fr. Ks. Casper

LJUBLJANA, Vegova ulica, v bližini realke.

Zaloga vsakovrstnega pohištva, hišnih oprav
za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tape-
ciranega pohištva, naslanjačev, otomanov,
kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih
platnenih lesenih roló, žaluzij in železnih
valjčnih zastorov.

Velika množina

Izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe
vedno na razpolago. — Priznalna pisma, ceniki
in vzorci na poljubno razpolago.

Naprodaj so

štiri hiše

dve privatni, v dveh sta

dobro vpeljani gostilni
pod ugodnimi pogoji.

Naslov pove upravništvo „Jutra“.

Poletna oblačila

za gospode in dečke kakor tudi damska kon-
fekcija se prodaja zaradi minule sezije

pod vsako ceno

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Največja zaloga najfinejših barv in potrebsčin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.

NAZNANILO!

Velečenemu občinstvu in svojim ljubim prijateljem vljudno naznanjam, da sem
z današnjim dnevom prevzel znani

hotel „Ilirija“, Kolodvorska ul. 22.

Točila se bodo pristna dolenska, štajerska, istrska in avstrijska vina v sodih in
steklenicah ter vedno sveže marčno belo in črno pivo iz združenih pivovarn Zalec in Laški trg.

Gorka in mrzla okusna meščanska kuhinja ob vsakem dnevnem času, posebno ob
odhodu in prihodu vseh vlakov. Opoldanski in večerni abonement po prednostnih cenah.

Krasni prostori za družbe, svatbe; skupne pojedine po dogovoru. Popolno zado-
voljitev p. n. naročnikov jamči moje dosedanje mnogoletno delovanje v največjih podjetjih.

Gospodilčne, ki se hočejo v kuhinjstvu izvežbati, sprejemajo
se pod najugodnejšimi pogoji.

Velik senčnat vrt in kurljivo kegljišče.

Popolnoma nanovo urejene sobe za tujce se zaradi bližine južnega kolodvora naj-
topleje priporočajo.

Zahvaljujoč se za dosedaj mi kot ravnatelju Grand-hotela „Union“ izkazano za-
upanje bilježim z najodličnejšim spoštovanjem

IVAN BRAČIČ, hotelir.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvi in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih
sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977 milijonov kron.
Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Prva kranjska

izvozna pivovarna in sladarna na Vrhniki priporoča slav. občinstvu svoje najizbornejše izdelke.

Naročila sprejema tudi

„Ljubljanska kreditna banka“ v Ljubljani.

Delniška glavica:

K 5.000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica števil. 2.

Rezervni fond:

K 450.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.